

Sygn. akt III K 58/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Komarzewska

Protokolant: Monika Krajewska

przy udziale Prokuratora Wiesławy Sawoško - Grębowskiej

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2014 r. sprawy

R. C. (1), urodzonego (...) w D., syna F. i W. z d. N.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 28 września 2006 r. sygn. akt

II K 84/06:

- za czyn popełniony w dniu 9 stycznia 2006 r. na mocy art. 164 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w bliżej nieustalonym okresie czasu od miesiąca kwietnia 2005 r. do dnia 9 stycznia 2006 r. na mocy art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w okresie czasu od miesiąca czerwca 2004 r. do dnia 9 stycznia 2006 r. na mocy art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9 stycznia 2006 roku do dnia 28 września 2006 roku;

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 kwietnia 2011 r. sygn. akt **VII K 1133/09** zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 20 października 2011 r. sygn. akt VIII Ka 512/11 za czyn popełniony w dniu 12 września 2009 r. na mocy art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata; postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 24 września 2013 r. sygn. akt VII Ko 837/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Elku z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. akt **II K 701/11** za czyn popełniony w dniu 30 marca 2011 r. na mocy art. 193 k.k. w zw. z art. 34 § 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując skazanego w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 lipca 2011 roku do 15 lipca 2011 roku (tj. 6 dni pozbawienia wolności równoważne 12 dniom ograniczenia wolności);

4. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013 r. sygn. akt **III K 55/12**:

- za czyn popełniony w dniu 17 października 2011 r. na mocy art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniu 17 października 2011 r. na mocy art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniu 14 listopada 2010 r. na mocy art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn popełniony w dniu 14 listopada 2010 r. na mocy art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 15 listopada 2010 roku, od dnia 21 października 2011 roku do dnia 28 września 2012 roku oraz od dnia 3 października 2012 roku do dnia 7 marca 2013 roku;

I. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 87 k.k. łączy karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku w sprawie **II K 701/11** oraz kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawie Sądu Rejonowego w Białymstoku

VII K 1133/09 oraz w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku **III K 55/12** za czyny popełnione w dniu 14 listopada 2010 roku i wymierza R. C. (1) karę łączną **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności.

II. Na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 701/11 od dnia 10 lipca 2011 roku do 15 lipca 2011 roku oraz okresy dotychczas odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

III. Na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku **III K 55/12** za czyny popełnione w dniu **17 października 2011** roku i wymierza mu karę łączną

15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności.

IV. Na poczet orzeczonej w punkcie III kary łącznej zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 15 listopada 2010 roku, od dnia 21 października 2011 roku do dnia 5 września 2012 roku, od dnia 20 września 2012 roku do dnia 28 września 2012 roku, od dnia 3 października 2012 roku do dnia 26 marca 2013 roku oraz okres dotychczas odbytej kary w sprawie III K 55/12.

V. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

VI. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej w sprawie

II K 84/06.

VII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. Z. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych oraz 23 % podatku VAT od wyżej wymienionej kwoty tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu.

VIII. Zwalnia skazanego od kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 58/14

UZASADNIENIE

R. C. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 28 września 2006 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II K 84/06 za czyny popełnione:

- w dniu 9 stycznia 2006 r. na mocy art. 164 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- w bliżej nieustalonym okresie czasu od miesiąca kwietnia 2005 r. do dnia 9 stycznia 2006 r. na mocy art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- od miesiąca czerwca 2004 r. do dnia 9 stycznia 2006 r. na mocy art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 9 stycznia 2006 roku do dnia 28 września 2006 roku.

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 kwietnia 2011 r. sygn. akt VII K 1133/09 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 20 października 2011 r. sygn. akt VIII Ka 512/11 za czyn popełniony w dniu 12 września 2009 r. na mocy art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata; postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 24 września 2013 r. sygn. akt VII Ko 837/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności.

3. Sądu Rejonowego w Elku z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. akt II K 701/11 za czyn popełniony w dniu 30 marca 2011 r. na mocy art. 193 k.k. w zw. z art. 34 § 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując skazanego w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 lipca 2011 roku do 15 lipca 2011 roku (tj. 6 dni pozbawienia wolności równoważne 12 dniom ograniczenia wolności).

4. Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013 r. sygn. akt III K 55/12 za czyny popełnione:

- w dniu 17 października 2011 r. na mocy art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności,

- w dniu 17 października 2011 r. na mocy art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

- w dniu 14 listopada 2010 r. na mocy art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 14 listopada 2010 r. na mocy art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 15 listopada 2010 roku, od dnia 21 października 2011 roku do dnia 28 września 2012 roku oraz od dnia 3 października 2012 roku do dnia 7 marca 2013 roku.

Skazany wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar orzeczonych wyrokami w sprawach VII K 1130/12 Sądu Rejonowego w Białymstoku oraz IIIK 55/12 Sądu Okręgowego w Białymstoku.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek skazanego R. C. (1) o wydanie wyroku łącznego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej na zasadach przewidzianych w przepisie art. 85 k.k. Jak wynika z powyższego przepisu przesłanką wymierzenia kary łącznej jest to, by przestępstwa ustalone różnymi wyrokami, popełnione zostały przez sprawcę zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. Takie stanowisko zajął także Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z 25 lutego 2005 r. przyjętej za zasadę prawną (I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13).

Z kolei z art. 86 § 1 k.k. wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności; karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Art. 87 k.k. stanowi zaś, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Poddając analizie wszystkie wyroki wydane wobec R. C. (1) Sąd brał pod uwagę nie tylko te, o połączenie których on wnosił, ale również wyrok Sądu Rejonowego w Elku z dnia 20 grudnia 2011r., II K 701/11 za czyn popełniony w dniu 30 marca 2011r. dostrzegając możliwość jego połączenia z wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 kwietnia 2011r. w sprawie VII K 1133/09 za czyn popełniony w dniu 12 września 2009r. oraz Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013r., IIIK 55/12 za czyny popełnione w dniu 14 listopada 2010r.

W następnej kolejności Sąd ocenił możliwość połączenia kar za czyny popełnione w dniu 17 października 2011r., za które R. C. (1) został skazany przez Sąd Okręgowy w Białymstoku także wyrokiem z dnia 7 marca 2013r., IIIK 55/12, a które zostały popełnione już po wydaniu przez Sąd Rejonowy w Białymstoku w dniu 21 kwietnia 2011r. w sprawie VII K 1133/09, tak więc skazania za czyny popełnione w dniu 17 października 2011 roku nie mogą być objęte wyrokiem łącznym z wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku i z czynami popełnionymi w dniu 14 listopada 2010 roku, za które R. C. (1) skazany został w wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 55/12.

Sąd nie brał pod uwagę skazania znacznie wcześniejszego obejmującego wyrok Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 28 września 2006r., II K 84/06, gdyż odstęp czasowy między tym skazaniem, a datami czynów, za które został skazany w kolejnych wyrokach, wykluczał możliwość zastosowania art. 85 k.k.

Analizę poszczególnych skazań przez pryzmat przesłanek z art. 85 k.k. Sąd rozpoczął od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 kwietnia 2011r., VII K 1133/09, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 20 października 2011r., VIII Ka 512/11, skazującego R. C. (1) za czyn popełniony w dniu 12 września 2009r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat. Sąd Rejonowy w Białymstoku postanowieniem z dnia 24 września 2013r., VII Ko 837/13 zarządził wykonanie tej kary. Następnie Sąd orzekający w niniejszej sprawie uwzględnił wyroki, na mocy których R. C. (1) został skazany za przestępstwa, popełnione zanim zapadł wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 21 kwietnia 2011r., VII K 1133/09. Miał zatem na uwadze: wyrok Sądu Rejonowego w Elku z dnia 20 grudnia 2011r., II K 701/11 skazujący za czyn popełniony w dniu 30 marca 2011r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności oraz wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia

7 marca 2013r., III K 55/12 w zakresie skazującym za dwa czyny popełnione w dniu 14 listopada 2010r. odpowiednio na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku pozbawienia wolności.

Przy wymierzaniu kary łącznej pozbawienia wolności w ramach powyższych wyroków jednostkowych Sąd miał na uwadze, iż wymiar kary łącznej pozbawienia wolności powinien, zgodnie z dyspozycją art. 86 § 1 k.k., zawierać się w przedziale od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, czyli w granicach od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych do ich sumy. Sąd uwzględnił przy tym zasadę wynikającą z art. 87 k.k., która nakazywała uznanie, iż kara 8 miesięcy ograniczenia wolności wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Ełku z dnia 20.12.2011r., II K 701/11 odpowiada 4 miesiącom kary pozbawienia wolności. Po czym zastosował zasadę absorpcji, przyjmując jako karę łączną najsurowszą z wyżej wskazanych kar jednostkowych, tj. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Poza tym wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013r., III K 55/12 obejmował przestępstwa, które skazany popełnił w dniu 17 października 2011r., czyli po wydaniu w/w wyroków w sprawach II K 701/11 oraz VII K 1133/09. Stąd jednostkowe kary za te przestępstwa wymierzone w/w wyrokiem Sądu Okręgowego 15 lat pozbawienia wolności oraz 3 lat pozbawienia wolności nie podlegały łączeniu z karami wymierzonych wyrokami wydanymi w sprawach II K 701/11 oraz VII K 1133/09. Jednakże spełnione zostały warunki z art. 85 k.k. i 86 k.k. do ich wzajemnego połączenia, przy zastosowaniu pełnej zasady absorpcji. Jak wynika bowiem z art. 86 k.k. kara łączna nie mogła w tym przypadku przekroczyć 15 lat pozbawienia wolności.

Sąd połączył zatem także skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone w sprawie Sądu Okręgowego w Białymstoku III K 55/12 za czyny popełnione w dniu 17 października 2011 roku i wymierzył mu karę łączną 15 lat pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kar łącznych Sąd miał na uwadze zasadę orzeczniczą, zgodnie z którą zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowy – podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objęte tym wyrokiem (wyrok SA w Łodzi z 9 maja 2001 r., II AKA 63/2001, Prok. i Pr. 2002/7 – 8, poz. 20). Istotne znaczenie przy wymiarze kary łącznej w wyroku łącznym ma także prewencyjne oddziaływanie kary. Powinna ona także stanowić korektę – poprzez przyzmat oceny dotychczasowego przebiegu okresu wykonywania poszczególnych kar jednostkowych - kar zawartych w podlegających łączeniu wyrokach (M. Szewczyk, glosa do uchwały SN z dnia 20.01.2005 roku, I KZP 30/04). Istotne znaczenie mają także właściwości i warunki osobiste skazanego.

Sąd Okręgowy wszechstronnie zbadał relacje zachodzące pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami. Następnie stwierdził, że związek czasowo-przedmiotowy przestępstw pozostających w zbiegu jest na tyle ścisły, że przemawia za zastosowaniem zasady absorpcji w stosunku do wymierzonych kar.

W ramach pierwszej kary łącznej jedno przestępstwo zostało popełnione w dniu 12 września 2009r., kolejne dwa czyny zaistniały w dniu 14 listopada 2010r., a trzeci czyn – około czterech miesięcy później, tj. w dniu 30 marca 2013r. Odstęp czasowy pomiędzy nimi nie jest zatem odległy. Co do drugiej kary łącznej oba przestępstwa zostały popełnione w tym samym dniu 17 października 2013r. Przestępstwa naruszały dobra chronione prawem, takie jak: mienie, zdrowie i życie oraz wolność.

Należy także dostrzec, że R. C. (1) dopuścił się dwóch czynów w dniu 14 listopada 2010r. przeciwko zdrowiu i życiu oraz wolności, będąc w stanie znacznego ograniczenia zdolności rozpoznania ich znaczenia i kierowania własnych postępowaniem, przez co wymierzono mu kary nadzwyczajnie złagodzone, na mocy art. 31 § 2 k.k. Jak wskazuje judykatura na wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji winny też mieć wpływ okoliczności, które ustawowo wskazują na możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nawet wtedy, gdy przy wymiarze

kar jednostkowych sąd nie skorzystał z tego dobrodziejstwa, a nie sprzeciwiają się temu względy prewencyjne (wyrok SA w Katowicach z 8 marca 2001 r., II Aka 59/01, Prok. i Pr. 2002, z. 3, poz. 21).

W tych okolicznościach redukcja kar poprzez stosowanie absorpcji nie ogranicza odpowiedzialności karnej sprawcy, lecz w istocie oddaje zawartości kryminalną czynów jakich się dopuścił.

Z opinii o skazanym wynika wprawdzie krytyczna ocena jego zachowania w jednostce penitencjarnej. Był on kilka razy karany dyscyplinarnie za wulgarne zachowanie. Nie był nagradzany regulaminowo. Nie zawsze stosuje się do poleceń przełożonych (k. 44 – 55). Pomimo tej opinii zasadne jest zastosowanie w niniejszej sprawie zasady absorpcji przy oby karach łącznych.

Zauważyć należy, że przed wydaniem niniejszego wyroku łącznego skazany miał do odbycia faktycznie karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, 8 miesięcy ograniczenia wolności i 15 lat pozbawienia wolności. Na skutek zastosowania reguł określonych w art. 85 k.k., nawet przy zastosowaniu zasady całkowitej absorpcji skazany będzie miał do odbycia karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 15 lat pozbawienia wolności.

Sąd miał przy tym na względzie aktualnie stanowisko orzecnicze, zgodnie z którym nie ma możliwości konfiguracji wyroków najkorzystniejszej dla skazanego bez uwzględnienia chronologicznej kolejności czynów i wyroków skazujących. Np. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28 lutego 2013 r. (V KK 234/12, Lex: 1302182) stwierdził, że Sąd orzekający w przedmiocie wydania wyroku łącznego nie ma swobody w konfigurowaniu takiego układu wyroków skazujących, aby efekt tego był np. jak najkorzystniejszy dla skazanego, lecz dobór wyroków będących przesłanką wymiaru kary łącznej uwarunkowany jest istnieniem cezury czasowej - datą wydania chronologicznie pierwszego (choćby nieprawomocnego) wyroku za "którekolwiek z tych przestępstw" (art. 85 k.k.). Z kolei w wyroku z dnia 30 stycznia 2013r. Sąd Najwyższy uznał, że sformułowanie "sąd orzeka karę łączną" oznacza, że zastosowanie tej instytucji jest obligatoryjne, a więc w razie spełnienia przesłanek wskazanych w art. 85 k.k. nie ma możliwości jej niezastosowania. W takim wypadku sąd obowiązany jest do wydania wyroku łącznego, co oznacza również brak swobody w doborze skazań podlegających łączeniu i niemożność pominięcia części z nich (IV KK 416/12, LEX nr 1254719).

Na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 701/11 od dnia 10 lipca 2011 roku do 15 lipca 2011 roku oraz okresy dotychczas odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu. Z kolei na poczet orzeczonej w punkcie III kary łącznej zaliczył mu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 15 listopada 2010 roku, od dnia 21 października 2011 roku do dnia 5 września 2012 roku, od dnia 20 września 2012 roku do dnia 28 września 2012 roku, od dnia 3 października 2012 roku do dnia 26 marca 2013 roku oraz okres dotychczas odbytej kary w sprawie III K 55/12.

W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe podlegające łączeniu Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na mocy art. 572 k.p.k. postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej sprawie o sygn. akt II K 84/06 zostało umorzone z powodu braku przesłanek do ich połączenia, o czym była mowa wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono na podstawie § 14 pkt. 5) i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Z uwagi na fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności oraz jego trudną sytuację materialną, Sąd na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dlań zbyt uciążliwe.